

Životopis Miroslava Seníka

Miroslav Seník se narodil 1. 9. 1929, v době začátku velké hospodářské krize, která vrcholila v roce 1933. Dětství prožil ve Vysočanech na Harfě. Tam také pracoval jeho otec jako mistr v truhlářské firmě Strnad a Vaníček.

Napoprvé pocítil strach z Němců při obsazení Česko – Slovenské republiky dne 15. 3. 1939, když se proti němu vyřítil německý voják na motorce se sajdkárou a mířil na něj kulometem. Tento strach ho pronásledoval následujících 6 let.

Další nepříjemný zážitek si zažil, když v 5. třídě chodil do obecné školy v Nových Vysočanech. V té době se nesla zpráva, že Němci chtějí očkovat české děti a tím jim způsobit částečnou demenci, aby byli použitelní pouze na manuální práci. Když jednoho dne učitel delší dobu nepřicházel, pochopitelně ve třídě rostlo napětí, a když jeden kluk přilétl do třídy a zvolal: „Kluci, už očkujou!“ tak nastal chaos a všichni začali prchat ze třídy. Pan Seník jako jediný utekl, ale nakonec stejně nikdo nebyl očkovan.

V roce 1943 pan Seník nastoupil do továrny jako strojní zámečnick. Ve válce pan Seník zažil hlad, zimu, špatné zdravotnictví a v roce 1944 i bombardování a nálety, které byly na denním pořádku. 25. března se bombardovaly Vysočany a i dům, ve kterém pan Seník bydlel, dostal nepřímý zásah. Z domu museli odejít, protože se hledaly časované bomby. Seníkovi proto spali všude, kde se dalo, jako třeba ve školách.

Při Pražském povstání všichni zamazávali německé nápisy, stavěly se barikády a hlídkovalo se. Se Zdeňkem Mahlerem pan Seník jednoho dne přestříhl telefon SAmanovi Tikalovi, aby nemohl nikoho udat.

9. května ráno si všichni (i pan Seník) fotografovali sovětské tanky, které osvobodily Prahu. Všichni se radovali ze svobody, která však netrvala dlouho. V únoru 1948 začal komunismus zde v Čechách a s ním i politické procesy proti těm, kteří bojovali proti Němcům. V roce 1968 se situace začala obracet k lepšímu a vypadalo to, že jsou komunisti na ústupu. Skončilo to ale 21. srpna 1968 útokem sovětských vojsk na nás.

„Když přišli Němci, tak jsme je čekali, ale to, že přijdou Rusové, to nečekal nikdo.“

Pan Seník ale všechny ty zlé časy přežil, a dodnes se může pyšnit tím, že se nepoddal a nikdy nevstoupil do KSČ.